

stæffelse af det nærlige ordinaire Vedligeholdelsesmateriale. Naar nemlig dette Finantsaar er tilende, og Reformen først træder ilde i det følgende Finantsaar, vil Resultatet blive det, at Amterne komme til at overtage Landeveiene saa at sige nøgne, uden det sædvanlige Materiale til Vedligeholdelsen af dem, skjøndt de stundom ere i en noget forsømt Tilstand. Jeg troer, at Reformen i det Hele taget paa mange Steder ikke vil blive modtagen uden en vis Betænkelse, og et Skridt som det her foreslaaede vilde vistnok i høi Grad forsøge de Betæneligheder, Amterne med eller uden Grund nære. Jeg skal derfor henstille til det høie Thing, om der ikke vilde være Grund til, om end ikke at bevilge den hele Sum, saa dog at tage under fornødt Overveelse, om der ikke maatte være Anledning til at begrænse Nedsættelsen i saa Henseende.

Madsen: Som det høie Thing vil see, har hele Udvalget været enigt om at stille Forslaget under Nr. 12. Jeg maa imidlertid tilstaae, at denne Post i den senere Tid har vakt endel Betæneligheder hos mig. Som det sees af Betænkningen, er den grundet paa, at der i det andet Thing er fremkommet et Lovforslag om Hovedlandveienes Overgang til Amterne; dette Lovforslag blev, som bekendt, henvisst til et Udvalg, hvis Betænkning man endnu ikke har seet. I og for sig selv kunde det omtrent være ligegyldigt, enten dette Forslag under Nr. 12 blev vedtaget eller ikke, thi i det Tilfælde, at Lovforslaget gaaer igjennem som Lov inden 1ste April 1866, vil denne Sum til Anskaffelse af Materialer slet ikke komme til Anvendelse, hvorimod den, naar Lovforslaget ikke bliver ophøiet til Lov, vil blive nødvendig i det kommende Aar, og den vilde da formodentlig blive optagen paa en Tillægsbevilling, naar den ikke var bevilget her. Men der er et andet Hensyn, som man kan tage ved Afstemningen over dette Forslag, og det er, hvorvidt man overhovedet anseer det for ønskeligt, at samtlige Hovedlandveie nu for Ti-

den overgaae til Amterne. For mig har det Spørgsmaal stillet sig noget betænkeligt; om det virkelig var paa Tiden nu at lade samtlige Hovedlandveie overgaae til Amterne. For de Dele af disse Landveie, som løbe parallelt med en Sernbane, kan det vel være paa Tiden at lade dette stee; men i de Egne, hvor Sernbaner ikke ere blevne anlagte, kan det maaskee være ikke lidet betænkeligt at tage denne Beslutning for Hovedlandveienes Vedkommende. Jeg skal henstille til det høie Thing at tage denne Betragtning under Overveelse ved Afgjørelsen af, om det vil stemme for Forslaget under Nr. 12 eller ikke. — Jeg hører til det Fleertal, som har stillet Forslaget under Nr. 11. Som det allerede er bemærket af den ærede Ordfører, er dette Forslag grundet paa, at man har anseet det for mindre heldigt nu for Tiden at forhøje en Mand's Lønning, som staaer i Veivæsenets Tjeneste, da det, som allerede sagt, er under Forhandling, om samtlige Hovedlandveie skulle overgaae til Amterne. Jeg troer, at denne Mand er aflagt med en saadan Løn, at man just ikke kan sige, at der er paatrængende Nødvendighed for at forhøje hans Løn for dette Finantsaar, og jeg vil derfor henstille, om det ikke er rigtigere at stemme for Udvalgets Fleertals Forslag. — Hvad derimod Stamtutteriet angaaer, saa have vi jo Alle hørt af den høitagtede Minister, at han finder det meget tvivlsomt, hvorvidt Landstinget vil gaae ind paa det Lovforslag, der i dette Thing er indbragt om Stutteriets Nedlæggelse, og han nævner ogsaa selv Tvivl om, at han kan gaae ind paa det. Dette forekommer mig at være en Grund til for det ærede Thing at tage under Overveelse, hvorledes det vil stille sig i Henseende til denne Sag, og jeg haaber, at det høie Thing vil stemme for det Forslag, som er stillet af Udvalget, og imod det, som er stillet af den høitagtede Minister. Sagen vil da komme under Overveelse i Udvalget inden 3die Behandling, og jeg for mit Vedkommende kan være meget tilbøielig til at stille et Forslag om at bevilge en Sum til den høitagtede